

Erstatningsnævnet

Årsberetning

2005

Erstatningsnævnet
Civilstyrelsen, Gyldenløvesgade 11, 2. sal, 1600 København V
Telefon 33 92 33 34 Telefax 39 20 45 05
erstatningsnaevnet@erstatningsnaevnet.dk
www.erstatningsnaevnet.dk

1	Indledning.....	5
2	Lovgrundlaget og nævnets sammensætning	5
3	Sekretariatet og sekretariatets arbejde.....	6
4	Talmæssige oplysninger vedrørende 2005	6
5	Opfyldelse af nævnets og sekretariatets mål for 2005	10
6	Hvad betaler nævnet erstatning for?	11
7	Konkrete afgørelser fra nævnet.....	12
7.1	Indledning	12
7.2	Offererstatningslovens § 1 – lovens område.....	12
7.2.1	Nævnets stillingtagen til, om skaden skyldes en overtrædelse af straffeloven	12
7.2.2	Direkte og indirekte skadelidte	13
7.2.3	Årsagssammenhæng og påregnelighed	14
7.2.4	Erstatning for tingsskade	14
7.3	Offererstatningslovens § 6 a.....	15
7.3.1	Nedsættelse pga. egen skyld eller accept af risiko	15
7.4	Offererstatningslovens § 7 – fradrag i erstatningen på grund af betaling fra anden side	15
7.5	Offererstatningslovens § 10.....	16
7.5.1	For sen anmeldelse	16
7.5.2	Politianmeldelse i sager vedr. plejepersonale mv.	18
7.5.3	Medvirken til politiets opklaring af sagen	18
7.5.4	Krav ikke gjort gældende i retten	19
7.6	Offererstatningslovens § 11 a – Erstatningsnævnets stillingtagen til sager, hvori der foreligger dom	19
7.7	Offererstatningslovens § 13 – toårsfristen	20
7.8	Offererstatningslovens § 14, stk. 1, – sagens oplysning for nævnet	22
7.9	Offererstatningslovens § 15, stk. 2, - advokatrepræsentation og dækning af udgifterne hertil.....	26
7.10	Erstatningsansvarslovens § 1	27
7.10.1	Helbredelsesudgifter og "andet tab"	27
7.11	Erstatningsansvarslovens § 5	29
7.11.1	Erstatning for erhvervsevnetab – varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde	29
7.12	Erstatningsansvarslovens § 7 – fastsættelse af erhvervsevnetabserstatning	30
7.12.1	Fastsættelse af årsløn	30
7.13	Erstatningsansvarslovens § 15, stk. 3, – regulering af erstatnings- og godtgørelsesbeløb	30
7.14	Erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2, – forrentning af godtgørelse og erstatning	31
7.15	Erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 2, - tortgodtgørelse	32
7.15.1	Frihedsberøvelser	32

7.15.2	Æreskrænkelser	32
7.15.3	Forbrydelser mod kønssædeligheden mv.	33
7.16	Erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, – krænkelsergodtgørelse	35
7.17	Erstatningsansvarslovens § 26 a – godtgørelse til efterladte.....	36

Bilag:

1. Oversigt over de enkelte straffelovsovertrædelsers forekomst
2. Oversigt over de tilkendte erstatninger fordelt på erstatningsposter
3. Oversigt over meddelte afslag

1 INDLEDNING

Efter Erstatningsnævnets forretningsorden skal nævnet hvert år inden den 1. juli afgive en beretning til justitsministeren om nævnets virksomhed i det foregående år. Beretningen skal offentliggøres.

Denne beretning foreligger hermed for året 2005. Beretningen redegør for nævnets sammensætning samt nævnets og sekretariatets arbejde i løbet af beretningsåret. Beretningen indeholder desuden resumé af en række konkrete afgørelser fra nævnet til belysning af nævnets praksis ved administrationen af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser – i det følgende offererstatningsloven.

Det er Erstatningsnævnets håb, at beretningen kan medvirke til at udbrede kendskabet til offererstatningsloven, og til hvordan den administreres.

Beretningen er tillige tilgængelig på Erstatningsnævnets hjemmeside www.erstatningsnaevnet.dk, hvor også beretningerne for 1999–2004 og en del materiale om nævnet i øvrigt er tilgængeligt.

2 LOVGRUNDLAGET OG NÆVNETS SAMMENSÆTNING

Erstatningsnævnet blev etableret i 1976. Nævnet træffer afgørelser vedrørende ansøgninger om erstatning i henhold til offererstatningsloven, lovbekendtgørelse nr. 688 af 28. juni 2004.

Nævnet består af tre medlemmer og har i 2005 – ligesom i 2004 – haft følgende sammensætning:

- ❖ Landsdommer Michael Lerche (formand),
- ❖ Ankechef i Ankestyrelsen Karen de Brass (efter indstilling fra socialministeren),
og
- ❖ Advokat Klaus Kastrup-Larsen (efter indstilling fra Advokatrådet).

Som stedfortræder for formanden har landsdommer Otto Hedegaard Madsen været udpeget. Ankechef Henrik Horster har været udpeget som stedfortræder for ankechef Karen de Brass og advokat Mads Krarup som stedfortræder for advokat Klaus Kastrup-Larsen.

Nævnet er med virkning fra den 15. oktober 2004 organisatorisk placeret under Civilstyrelsen, der er en styrelse under Justitsministeriet. Civilstyrelsens andre kontorer behandler sager om fri proces, fonde, retsinformation m.v. Civilstyrelsen ledes af en direktør, der har det overordnede ansvar for Erstatningsnævnets sekretariats økonomiske, administrative og personalemæssige forhold. Nævnets sekretariat ledes af en sekretariatschef, der for så vidt angår afgørelserne i de konkrete sager alene refererer til nævnet og nævnets formand. Hele Civilstyrelsen – og dermed også Erstatningsnæv-

nets sekretariat – er siden den 6. juni 2005 blevet samlet i Gyldenløvesgade 11, 2.-5. sal, 1600 København V. Nævnets sekretariat er derfor i juni 2005 fraflyttet sekretariatets tidligere lokaler i Borgergade 28, 2. sal, 1300 København K.

Nævnet har i 2005 afholdt 9 møder, hvorunder der er behandlet omkring 130 sager. Nævnets medlemmer har herudover modtaget omkring 406 sager i cirkulation, jf. afsnit 3 nedenfor.

3 SEKRETARIATET OG SEKRETARIATETS ARBEJDE

Sagsbehandlingen i nævnet varetages af et sekretariatet, der er stillet til rådighed af Justitsministeriet, jf. § 4 i bekendtgørelse nr. 797 af 12/8 2005 om forretningsordenen for Erstatningsnævnet.

Sekretariatet sørger for sagernes forberedelse, herunder udarbejdelse et resumé af sagen og en indstilling til nævnet om sagens afgørelse. Når en indstilling er udarbejdet, vurderes sagen af sekretariatschefen og herefter af nævnet, enten ved cirkulation af resuméet og indstillingen blandt nævnets medlemmer eller på et møde. I henhold til forretningsordenen kan visse sagstyper afgøres af formanden alene uden forelæggelse for nævnet. En række sager kan desuden afgøres af sekretariatschefen alene uden forelæggelse for formanden eller nævnet. Endelig har den enkelte sagsbehandler en vis adgang til selv at afgøre en række nøje afgrænsede sager.

Sekretariatet blev indtil den 15. maj 2005 ledet af sekretariatschef, cand. jur. Gerd Sinding. Den 23. maj 2005 tiltrådte fuldmægtig i Justitsministeriet, cand. jur. Rasmus Blaabjerg, som ny sekretariatschef. Sekretariatet har i 2005 desuden bestået af de juridiske fuldmægtige, Tanja Moon Leisner (til den 31. marts og igen fra den 21. september 2005), Berit Jakobsen (til den 1. december), Louise Isabell Pansa, Lise Bitsch (fra den 21. februar), Christian Buch Sørensen (fra den 14. marts), Palle Møller Sørensen (fra den 5. september), Nina Grønbæk Ringsted (fra den 15. september, udlånt fra Justitsministeriet), Lisbeth Jensen (fra den 1. oktober), Louise Marie Jespersen (fra den 14. november), afdelingsleder Kirsten Hastrup, overassistenterne Irma Brødsgaard, Lene Holm, Marianne Riising og Rikke Bisgaard (til den 17. maj) samt et antal juridiske studerende. Desuden har 1-2 fuldmægtige fra Justitsministeriets departement gjort delt tjeneste i nævnet ca. 1 dag om ugen hver.

Som sagkyndig konsulent vedrørende tandskader, har overtandlæge lic. odont. Jens Thorn, Esbjerg, været tilknyttet nævnet indtil den 21. april 2005. Ledende overtandlæge, lic. odont. Troels B. Folkmar, Viborg Sygehus, er herefter tiltrådt som ny tandlægekonsulent for nævnet.

4 TALMÆSSIGE OPLYSNINGER VEDRØRENDE 2005

Erstatningsnævnet har i 2005 modtaget 3.437 ansøgninger om erstatning. På grund af ændrede opgørelsesmetoder medio april 2004 kan tallene for 2005 og 2004 ikke umiddelbart sammenholdes. Korrigeret for den ændrede opgørelsesmetode udgør det sammenlignelige tal for 2004 ca. 3.150 erstatningssager. Der har således været en stig-

ning i antallet af erstatningssager fra 2004 til 2005 på ca. 9 pct. De nye opgørelsesmetoder fra og med 2004 indebærer endvidere et vist statistikbrud i forhold til tidligere år, hvorfor sagsantallet disse år ikke umiddelbart kan sammenholdes med tallene for 2004 og 2005.

Tabellen nedenfor viser udviklingen i antallet af modtagne ansøgninger i årene 2001-2005:

	2001	2002	2003	2004	2005
Modtagne ansøgninger	3.228	3.292	3.280	3.150	3.437

Ved udgangen af december 2005 udgjorde det samlede antal uekspederede sager 1.253 mod 948 ved udgangen af 2004.

Tabellen nedenfor viser udviklingen i antallet af uekspederede sager ved årets udgang i perioden 2001-2005:

	2001	2002	2003	2004	2005
Uekspederede sager ultimo året	1.355	1.168	444	948	1.253

Ved opgørelsen af liggetiden i nævnet – dvs. den tid der går, fra en sag modtages i nævnet, til sagsbehandlingen påbegyndes – har nævnet hidtil skelnet mellem såkaldte forlodssager og andre sager. Forlodssager er mere simple sager, der ved visitation vurderes at kunne afgøres på det foreliggende grundlag (bl.a. sager, hvor ansøger har retskrav på erstatningen), og som derfor udtages til hurtig behandling. Forlodssager behandles som udgangspunkt inden en måned fra sagens modtagelse i nævnet. I 2005 udgjorde andelen af sager, der ved visitation blev udtaget til forlods behandling – ca. 31 pct. af det samlede antal modtagne sager.

Oplysningerne om liggetiden omfatter således ikke disse 31 pct. af sagerne, der som udgangspunkt er blevet behandlet inden for en måned.

Liggetiden i nævnet udgjorde ved udgangen af 2005 op til 7 måneder mod en liggetid på op til 6 måneder ved udgangen af december 2004.

Civilstyrelsen har i 2005 nedsat en arbejdsgruppe, der skal undersøge, hvordan Erstatningsnævnet i fremtiden vil kunne redegøre for den samlede sagsbehandlingstid i nævnets sager, idet nævnet tidligere alene har kunnet afgive oplysninger om den tid, der går fra en sag modtages i nævnet, til sagsbehandlingen påbegyndes – den såkaldte liggetid.

Nævnet har som led i dette arbejde – og til belysning af sagsbehandlingstiden i nævnet i 2005 – i efteråret 2005 foretaget en gennemgang af 53 tilfældigt udvalgte sager, hvori nævnet har truffet endelig afgørelse i perioden fra den 01-01 til den 31-07-2005. Der er ikke i undersøgelsen af sagsbehandlingstiden skelnet mellem såkaldte forlodssager og andre erstatningssager.

Undersøgelsen viser, at den gennemsnitlige (brutto)sagsbehandlingstid – dvs. den samlede sagsbehandlingstid inkl. liggetiden – i de gennemgåede 53 sager udgjorde ca. 198 dage – dvs. ca. 6,5 måneder. I undersøgelsen indgår som nævnt også forlodssager uden nogen opgjort liggetid, men hvis resultatet af undersøgelsen sammenholdes med liggetiden i 2005 for de nævnssager, der ikke behandledes forlods – og hvor liggetiden kunne være op til ca. 7 måneder – viser den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, at nævnet i langt hovedparten af sagerne traf afgørelse kort tid efter, at nævnet havde påbegyndt sagsbehandlingen.

I 2 af de 53 sager har nævnet forelagt sagen for Arbejdsskadestyrelsen. Høringstiden hos Arbejdsskadestyrelsen udgjorde i disse 2 sager henholdsvis 556 dage og 816 dage, og den samlede sagsbehandlingstid udgjorde henholdsvis 810 og 1181 dage. Hvis disse 2 sager ikke medtages ved beregningen af sagsbehandlingstiden, udgjorde nævnets gennemsnitlige (brutto)sagsbehandlingstid ca. 167 dage – dvs. ca. 5,5 måneder.

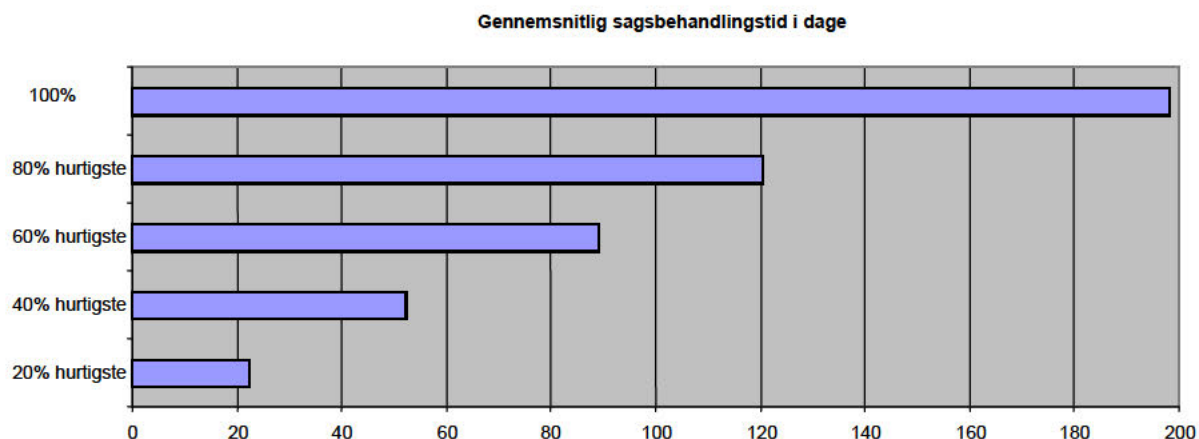
I 11 (21 pct.) af de 53 gennemgåede sager udgjorde sagsbehandlingstiden under 30 dage.

I 7 af sagerne (13 pct.) udgjorde sagsbehandlingstiden mere end 300 dage. I 3 af disse sager har sagen på ansøgers foranledning været genoptaget i nævnet mere end én gang. I 2 af de 3 sager har nævnet forelagt sagen for Arbejdsskadestyrelsen. Som anført ovenfor, udgjorde høringstiden hos Arbejdsskadestyrelsen i disse 2 sager henholdsvis ca. 1½ år og 2¼ år.

I 11 (21 pct.) af sagerne har nævnet genoptaget sagsbehandlingen en eller flere gange. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i genoptagelsessagerne – dvs. den tid, der går fra modtagelsen af anmodningen om genoptagelse, til nævnet træffer afgørelse i sagen – udgjorde ca. 63 dage.

Der er foretaget høringer af ansøger (eventuelt ansøgers advokat) eller andre myndigheder mv. i 10 sager (19 pct.). Den gennemsnitlige samlede høringstid udgjorde ca. 157 dage. Hvis man ser bort fra de 2 sager, hvor der er sket forelæggelse af sagen for Arbejdsskadestyrelsen, udgjorde høringstiden i de resterende 8 sager gennemsnitligt 25 dage.

Figuren nedenfor viser den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i de gennemgåede 53 sager

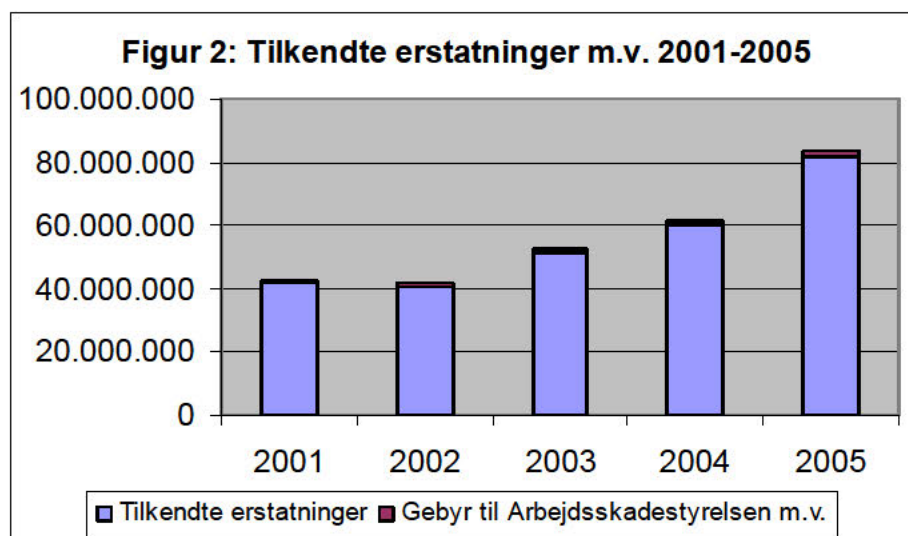

Civilstyrelsen har i januar 2006 implementeret et nyt fælles journalsystem. Det nye journalsystem skal bl.a. gøre det muligt for nævnet fremover at redegøre løbende for sagsbehandlingstiden i nye sager.

Nævnet har i 2005 tilkendt erstatning med i alt 81.689.234 kr., hvortil kommer gebyrer til Arbejdsskadestyrelsen, honorarer for lægeerklæringer mv. med i alt 2.002.365 kr., således at der i alt er tilkendt 83.691.599 kr.¹. I medfør af offererstatningslovens § 17 er det i 2005 lykkedes politiet at inddrive i alt 9.345.901 kr. fra skadevolderne, svarende til 11,4 pct. af det, der inkl. renter i alt er udbetalt i 2005 til ansøgerne via politiet.

Udviklingen i de udbetalte erstatninger i årene 2000-2005 fremgår nedenfor af figur 2. Som bilag til årsberetningen er endvidere vedhæftet et skema, der viser fordelingen på de enkelte poster af den udbetalte erstatning fra staten i 2005.

¹ Ifølge Rigspolitichefen er det alene muligt at oplyse hvilket samlet beløb *inkl. renter*, politiet i 2005 har udbetalt i henhold til offererstatningsloven. Der er i 2005 gennem politiet samlet udbetalt 82.349.341 kr.

Da Erstatningsnævnet som anført ovenfor med virkning fra den 15. oktober 2004 organisatorisk er placeret under Civilstyrelsen, har sekretariatet ikke i 2005 haft nogen særskilt bevilling. Oplysninger om Erstatningsnævnets økonomiske forhold skal derfor søges i Civilstyrelsens årsrapport for 2005.

5 OPFYLDELSE AF NÆVNETS OG SEKRETARIATETS MÅL FOR 2005

Som det fremgår ovenfor, har det ikke været muligt at opnå de mål for sagsudviklingen i 2005, som nævnet tidligere har opstillet. I nævnets indsatspunkter for 2005 blev det således bl.a. fastsat som mål, at antallet af uekspederede sager skulle reduceres til 775 sager pr. 1. juni 2005 til 650 sager pr. 1. december 2005.

På baggrund af den negative udvikling i bl.a. antallet af uekspederede sager i nævnet, har nævnet sammen med Civilstyrelsen og Justitsministeriet i september 2005 tilrettelagt en samlet handlingsplan for en varig nedbringelse af sagsbehandlingstiderne i Erstatningsnævnet.

Handlingsplanen indeholder bl.a. en nærmere beskrivelse af årsagerne til den stigning, der har været i antallet af uekspederede sager i 2005.

Handlingsplanen fastsætter endvidere en række initiativer, der på henholdsvis kort og længere sigt er iværksat eller tilrettelagt med henblik på en varig nedbringelse af nævnets sagsbehandlingstider.

På kort sigt drejer det sig først og fremmest om en betydelig personaletilførsel til nævnets sekretariat – svarende til en forøgelse på ca. 50 pct. Det nye personale er blevet tilført sekretariatet i slutningen af september 2005. Da en del af nævnets sager omfatter vanskelige faktiske og juridiske problemstillinger inden for blandt andet strafferet, bevisbyrdeproblematik, erstatningsret, forsikringsret, forvaltningsret, socialret mv., er der en vis oplæringsperiode, før nye medarbejdere bliver fortrolige med nævnets område og i fuldt omfang kan medvirke til at nedbringe sagsbehandlingstiden.

Bl.a. som følge af den nævnte midlertidige personalemæssige styrkelse af nævnets sekretariat, er det lykkedes at nedbringe antallet af uekspederede sager fra 1.523 ved udgangen af september 2005 til 1.253 ved udgangen af december 2005 – svarende til en reduktion på ca. 18 pct. Liggetiden er i samme periode reduceret fra at udgøre op til ca. 9 måneder til at udgøre op til 7 måneder.

Målet med de samlede initiativer i den nævnte handlingsplan fra september 2005 er bl.a. at nedbringe antallet af uekspederede sager i nævnet til under 450 sager ved udgangen af 2006. Nævnet så meget gerne, at antallet af uekspederede sager bliver reduceret yderligere end målsætningstallet for udgangen af 2006. Imidlertid er det nævnets opfattelse, at den opstillede målsætning for 2006 må betegnes som meget ambitiøs set i forhold til sagsantallet samt berettigede krav til korrekte og holdbare afgørelser sammenholdt med de ressourcer, som er til rådighed. Sekretariatets personalemæssige og økonomiske ressourcer, er – uanset den markante forøgelse heraf i efteråret 2005 – betydelig mindre end de tilsvarende ressourcer, som er til rådighed for sammenlignelige danske nævn eller de tilsvarende Erstatningsnævn i Norge og Sverige.

6 HVAD BETALER NÆVNET ERSTATNING FOR?

Erstatningsnævnet betaler erstatning for personskade som følge af overtrædelser af straffeloven og for visse afgrænsede personlige ejendele samt mindre kontantbeløb, der er blevet ødelagt, eller som mistes i forbindelse med straffelovsovertrædelsen. Nævnet betaler ikke i øvrigt erstatning for tingsskade, medmindre straffelovsovertrædelsen er begået af den personkreds, der er nævnt i offererstatningslovens § 3, der hovedsageligt omfatter personer, der er tvangsanbragt i institutioner under Kriminalforsorgen. Nævnet betaler ikke erstatning i forbindelse med færdselsforseelser, overtrædelse af politivedtægten og andre lovovertrædelser, der ikke er omfattet af straffeloven.

I det omfang ansøgerens krav betales af skadevolderen eller arbejdsskadeforsikringen, betaler nævnet ikke erstatning. Dette følger direkte af bestemmelserne i offererstatningslovens § 7, stk. 1, og arbejdsskadeforsikringslovens § 77. Nævnet betaler heller ikke erstatning for konkrete udgifter, f.eks. helbredelsesudgifter og udgifter som følge af beskadiget beklædning, hvis disse udgifter dækkes af ansøgerens forsikringsselskab eller af andre, jf. herved offererstatningslovens § 7.

I øvrigt betaler nævnet erstatning efter dansk rets almindelige regler. Det betyder bl.a., at erstatningen udmåles efter reglerne i erstatningsansvarsloven, og at nævnet har mulighed for at nedsætte erstatningen eller helt lade den bortfalde, hvis ansøgeren har udvist en egen skyld, der berettiger til det.

7 KONKRETE AFGØRELSE FRA NÆVNET

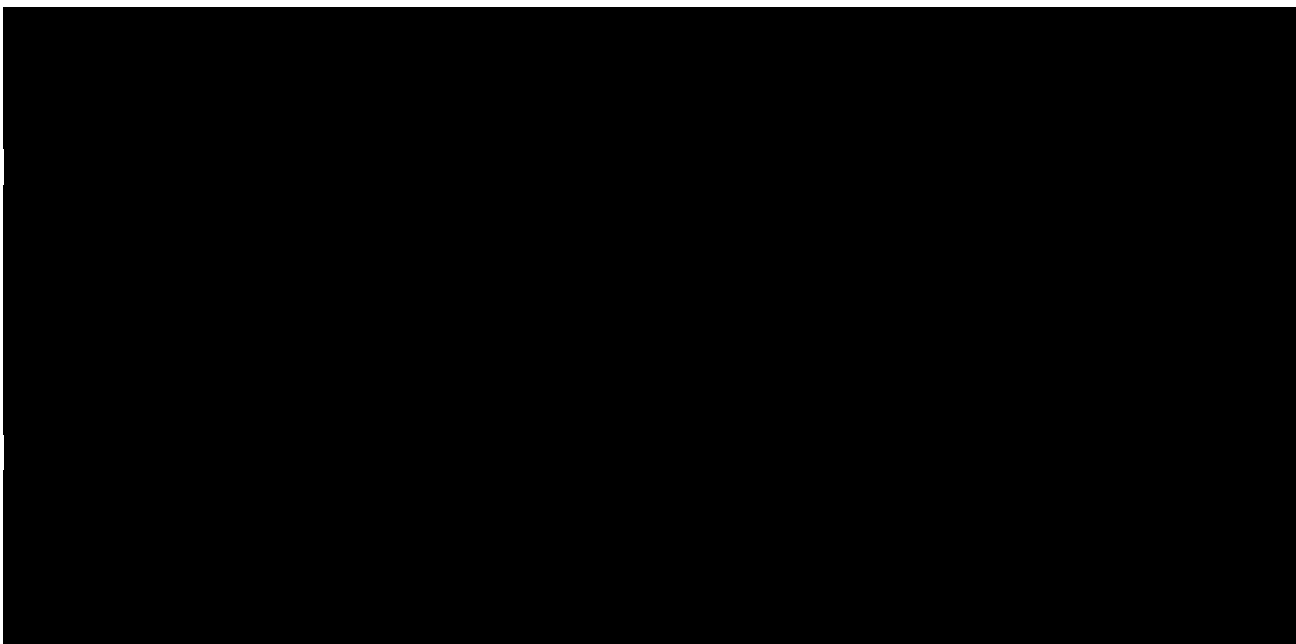
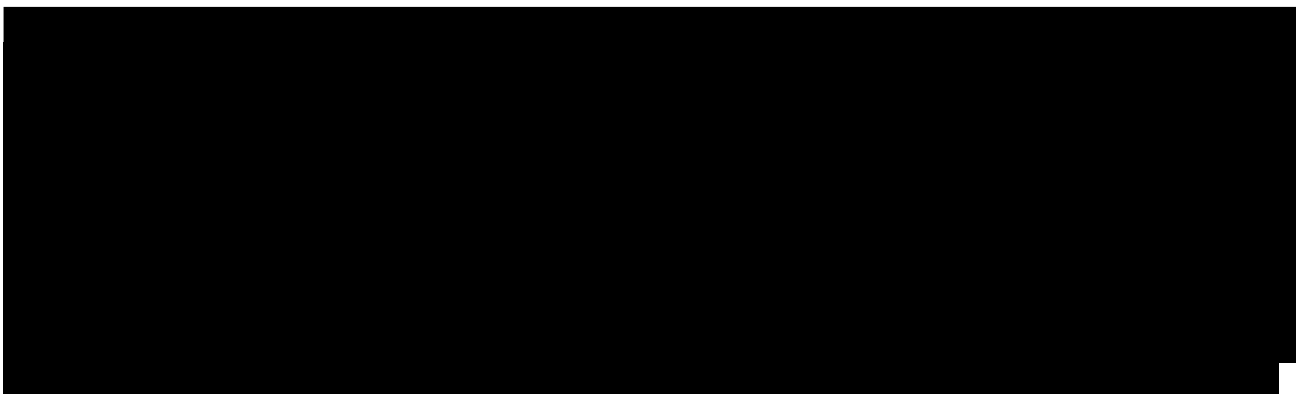
7.1 INDLEDNING

I det følgende er refereret afgørelser, som nævnet har fundet er af mere almen eller principiel betydning. Som påpeget i tidligere årsberetninger, kan der ved en sådan gennemgang af udvalgte sager ikke være tale om noget repræsentativt udsnit af de flere tusind sager, som nævnet har påkendt i 2005.

7.2 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 1 – LOVENS OMRÅDE

7.2.1 Nævnets stillingtagen til, om skaden skyldes en overtrædelse af straffeloven

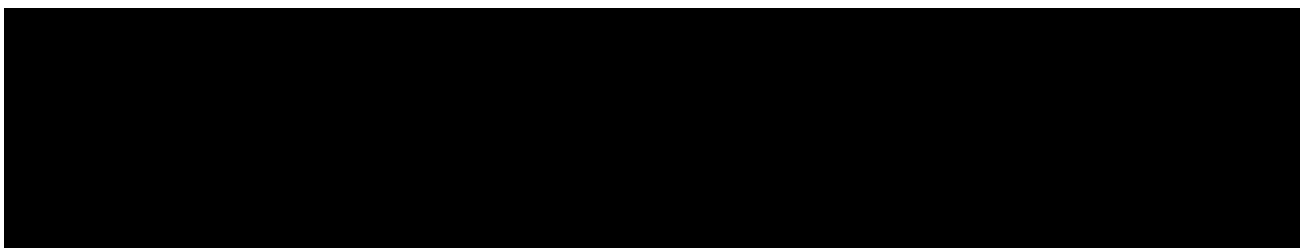
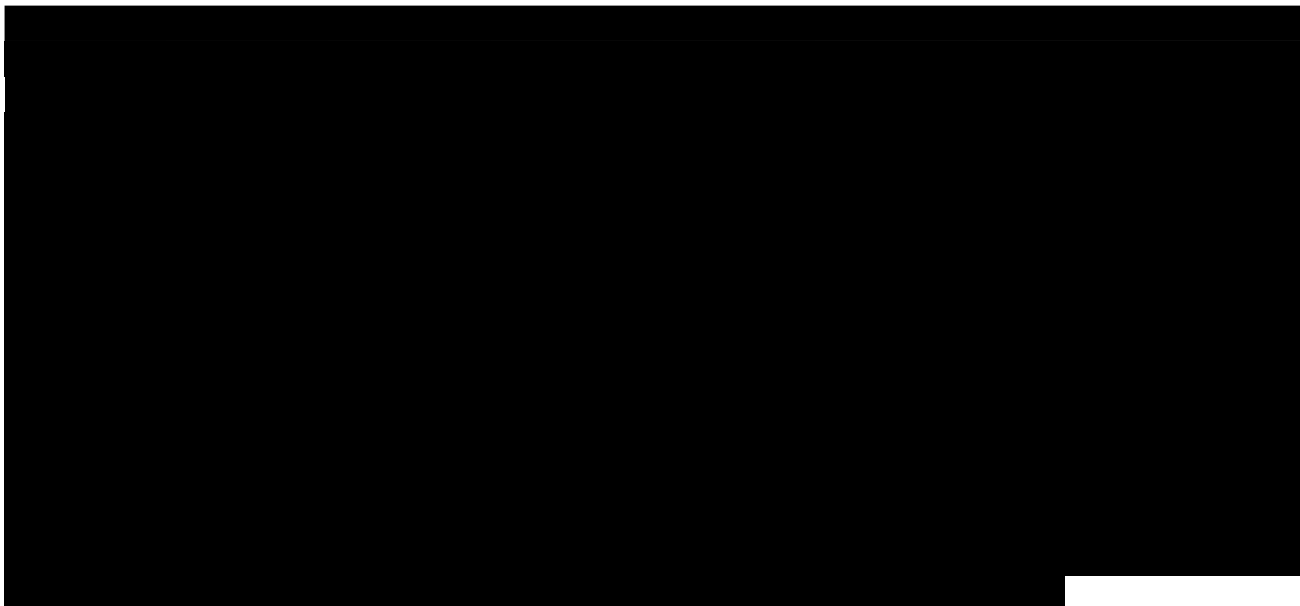
Som omtalt ovenfor betaler nævnet kun erstatning for skader, der er sket som følge af overtrædelse af straffeloven. Hvis dette spørgsmål ikke er afgjort ved dom, foretager nævnet en selvstændig vurdering af, hvorvidt den anmeldte hændelse falder inden for straffelovens område, både for så vidt angår det objektive gerningsindhold og det subjektive forsæt.

7.2.2 Direkte og indirekte skadelidte

Nævnet betaler som udgangspunkt kun erstatning til ansøgere, der er direkte forurettede ved en straffelovsovertrædelse. Det vil sige, at man ikke kan få erstatning, hvis man blot har været vidne til en straffelovsovertrædelse. Man kan imidlertid have været så tæt på begivenhedernes centrum, at man som indirekte skadelidt alligevel er erstatningsberettiget. Der henvises herom til årsberetningen for 2003, afsnit 7.1.3.

7.2.3 Årsagssammenhæng og påregnelighed

For at kunne få erstatning fra nævnet må der være årsagssammenhæng mellem den begåede straffelovsovertrædelse og skaden, ligesom skaden i medfør af de almindelige erstatningsretlige regler må være en påregnelig følge af straffelovsovertrædelsen.

7.2.4 Erstatning for tingsskade

Efter offererstatningslovens § 1, stk. 2, kan der som udgangspunkt kun tilkendes erstatning for tingsskade i form af erstatning for tøj og andre sædvanlige personlige

ejendele, herunder mindre kontantbeløb, som skadelidte havde på sig, da personska- den blev forvoldt.

Efter offererstatningslovens § 3, stk. 1, ydes der imidlertid erstatning for tingsskade – uanset om der samtidig er forvoldt personskade – hvis tingsskaden er forvoldt af den i bestemmelsens nr. 1-6 nævnte personkreds. Det drejer sig bl.a. om personer, der er tvangsanbragt på institution under Kriminalforsorgen, er anholdt med henblik på fængsling eller er varetægtsfængslet, samt personer som er tvangsindlagt på psykia- trisk hospital mv. Erstatning ydes i medfør af § 3, stk. 2, for skade, der forvoldes på institutionens område eller under ophold uden for dette med tilladelse eller i forbindel- se med udeblivelse eller undvigelse.

Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter, at skadelidte har godtgjort eller sandsyn- liggjort med den fornødne sikkerhed, at skadevolder er en person, som er omfattet af den nævnte personkreds.

[REDACTED]

7.3 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 6 A

7.3.1 Nedsættelse pga. egen skyld eller accept af risiko

Efter offererstatningslovens § 6 a finder dansk rets almindelige regler om skadevolde- rens erstatningsansvar, herunder om nedsættelse eller bortfald af erstatning på grund af skadelidtes medvirken til skaden eller accept af risikoen for skade, tilsvarende an- vendelse.

[REDACTED]

7.4 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 7 – FRADRAG I ERSTATNINGEN PÅ GRUND AF BETALING FRA ANDEN SIDE

Efter offererstatningslovens § 7, stk. 1, betaler nævnet ikke erstatning, hvis ansøgers skade godtgøres af skadevolderen eller dækkes af forsikringsydelser eller andre ydel- ser, der har karakter af virkelig skadeserstatning. Nævnet betaler endvidere ikke er- statning, i det omfang skaden er en arbejdsskade og godtgøres af arbejdsgiverens for- sikring, jf. herved arbejdsskadesikringslovens § 77.

[REDACTED]

7.5 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 10

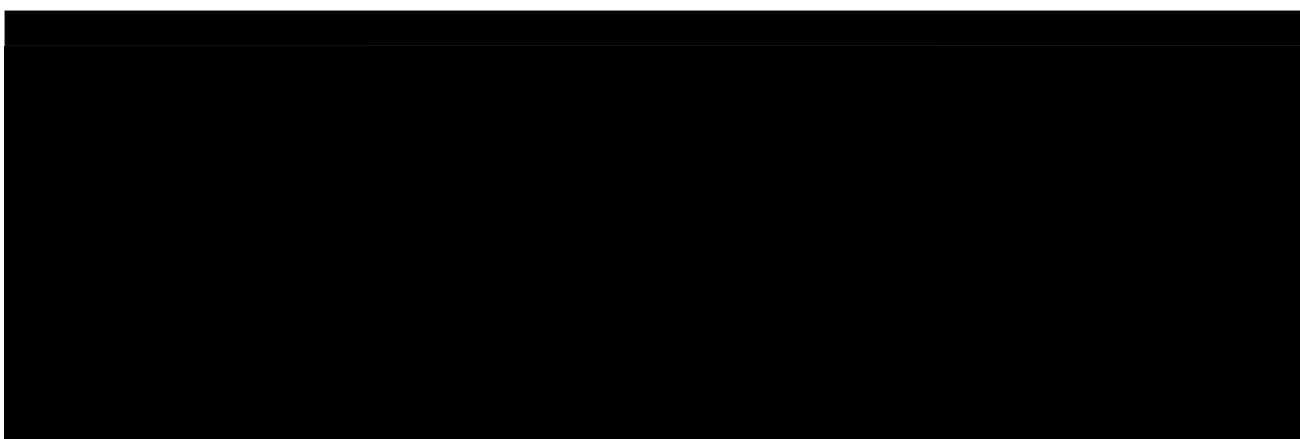
7.5.1 *For sen anmeldelse*

Efter offererstatningslovens § 10, stk. 1, er det en betingelse for at få erstatning fra staten, at straffelovsovertrædelsen er anmeldt til politiet uden unødigt ophold. Efter nævnets praksis anses dette som udgangspunkt for at være inden for 24 timer fra gerningstidspunktet.

Efter offererstatningslovens § 10, stk. 2, kan bestemmelsen i stk. 1 fraviges, hvis forholdene taler for det. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en ansøger på grund af sin tilstand, f.eks. bevidstløshed, har været ude af stand til at indgive politianmeldelse. I så fald regnes fristen for at indgive politianmeldelse først fra det tidspunkt, hvor det var muligt for ansøger at indgive anmeldelse. Også i andre tilfælde kan der på grund af sagens konkrete omstændigheder være grundlag for at se bort fra fristen, jf. nærmere årsberetningen for 2003, afsnit 7.4.1. Det vil normalt være en forudsætning for, at der kan bortses fra fristen, at ansøger i øvrigt har taget de nødvendige forholdsregler og f.eks. opsøgt skadestuen eller anden lægehjælp i umiddelbar forbindelse med skaden.

Frygt for repressalier er efter lovens forarbejder jf. betænkning nr. 751/1975, side 37, ikke en gyldig grund til at undlade at foretage politianmeldelse uden unødigt ophold.

Hvis det på trods af sen anmeldelse lykkes for politiet at identificere gerningsmanden, ser nævnet i almindelighed bort fra, at anmeldelsen ikke er indgivet uden unødigt ophold i henhold til offererstatningslovens § 10, stk. 1.

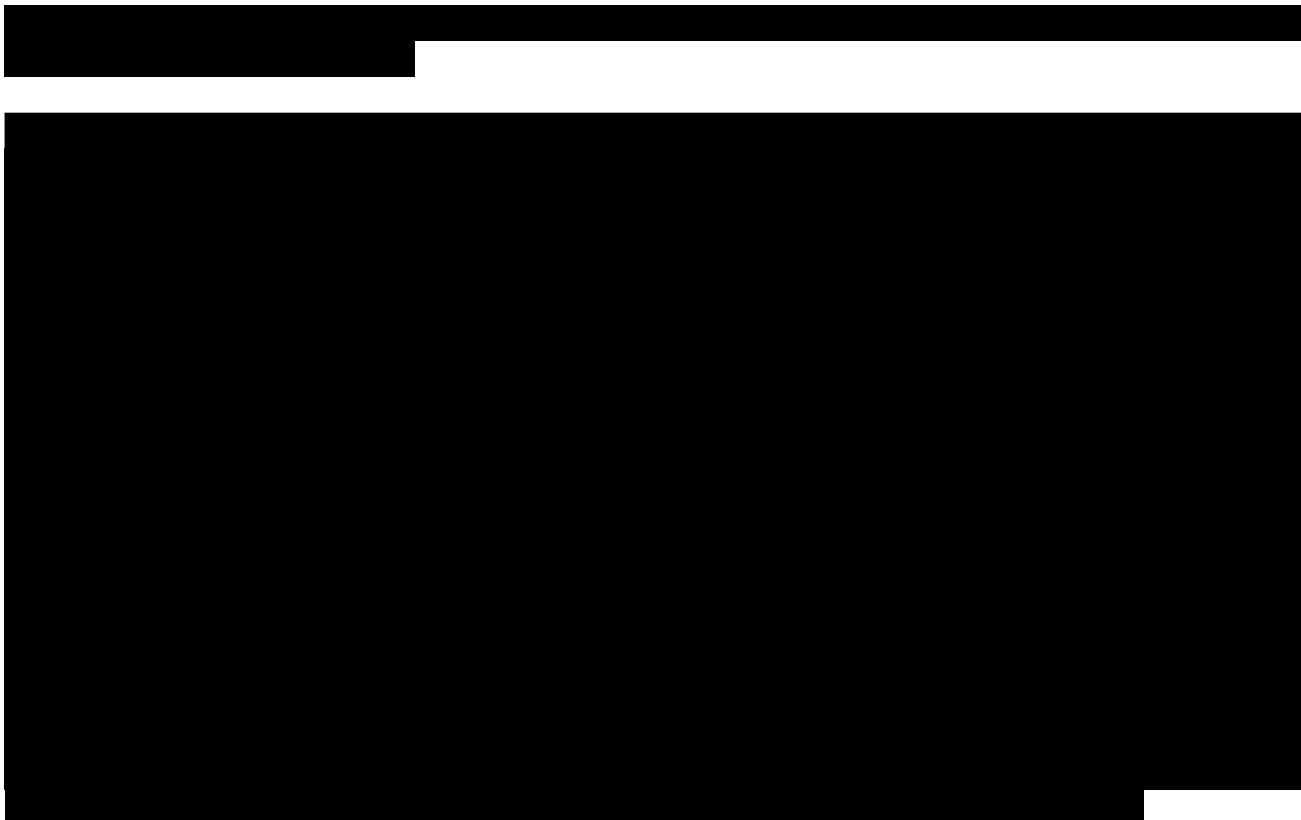

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

7.5.2 Politianmeldelse i sager vedr. plejepersonale mv.

En særlig tilfældegruppe udgør plejepersonale og pædagoger mv., der bliver udsat for vold fra en patient mv. I disse sager foretages der ofte slet ikke politianmeldelse. Vedrørende disse situationer fremgår det af forarbejderne til offererstatningslovens § 10, at kravet om politianmeldelse bør fraviges i de konkrete tilfælde, hvor politianmeldelse er undladt, fordi pædagogiske og behandlingsmæssige hensyn taler imod politianmeldelse. Der henvises i øvrigt til årsberetning 2004, afsnit 7.1.2.

7.5.3 Medvirken til politiets opklaring af sagen

Kravet i offererstatningslovens § 10, stk. 1, om politianmeldelse antages endvidere at indebære, at ansøgeren skal have medvirket i fornødent omfang til politiets opklaring af sagen. Bevidst fortielse af oplysninger eller lignende modvilje mod at medvirke til sagens opklaring medfører således normalt, at der ikke kan tilkendes erstatning i henhold til offererstatningsloven.

7.5.4 Krav ikke gjort gældende i retten

Efter offererstatningslovens § 10, stk. 1, er det tillige en betingelse for at få erstatning fra staten, at ansøgeren under en eventuel straffesag mod skadevolderen har nedlagt påstand om erstatning i retten.

7.6 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 11 A – ERSTATNINGSNÆVNETS STILLING- TAGEN TIL SAGER, HVORI DER FORELIGGER DOM

Efter offererstatningslovens § 11 a, stk. 1, betaler nævnet som udgangspunkt erstatning i overensstemmelse med en eventuel dom om erstatningsspørgsmålet. Efter § 11

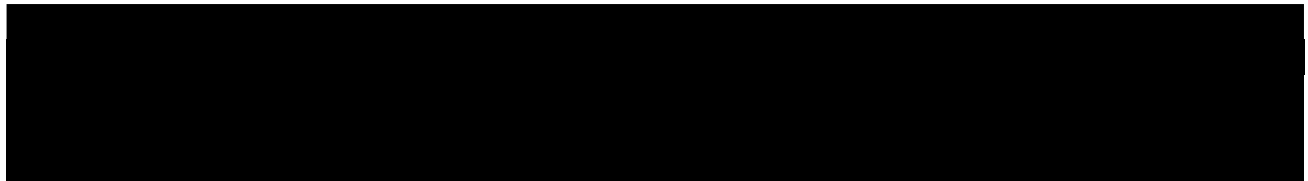
a, stk. 2, gælder dette dog ikke, hvis skadevolderen har anerkendt ansøgerens erstatningskrav, og kravet derfor ikke er prøvet af retten.

7.7 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 13 – TOÅRSFRISTEN

Medmindre der foreligger særlige grunde, kan Erstatningsnævnet ikke behandle en ansøgning, der er indgivet over 2 år efter, at lovovertrædelsen er begået. Det følger af fristreglen i offererstatningslovens § 13. Fristen kan fraviges, hvis der foreligger særlige grunde, f.eks. hvis ansøger først har fået kendskab til forbrydelsen lang tid efter, at den er begået. Efter nævnets praksis regnes fristen altid først fra det tidspunkt, hvor der foreligger endelig dom i sagen, eller, hvis sagen ikke har været behandlet ved domstolene, fra det tidspunkt hvor efterforskningen er afsluttet.

Nævnets praksis er i de seneste år strammet noget, således at der nu meddeles afslag på ansøgninger indgivet over to år efter endelig dom eller efterforskningens afslutning, medmindre der foreligger en god undskyldning for, at ansøgningen ikke er indgivet tidligere, jf. nærmere herom årsberetningen 2004, afsnit 7.6.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

7.8 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 14, STK. 1, – SAGENS OPLYSNING FOR NÆVNET

Bestemmelsen i offererstatningslovens § 14 udgør sammen med nævnets forretningsorden – jf. bekendtgørelse nr. 787 af 12. august 2005 – grundlaget for nævnets behandling af ansøgninger i henhold til offererstatningsloven.

Efter § 14, stk. 1, kan nævnet opfordre ansøgeren til at medvirke til sagens oplysning, herunder ved personligt fremmøde for nævnet, ved i tilfælde af personskade at lade sig undersøge af en læge og om fornødent, eventuelt ved indlæggelse, at lade sig undergive observation og behandling. Nævnet kan endvidere afkræve andre, der har kendskab til forholdene, oplysninger, der må anses for nødvendige. Nævnet kan herunder indhente sygehusjournaler eller udskrifter heraf. Efter § 14, stk. 2, kan nævnet endvidere forlange optaget retsligt forhør.

Ved Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 26. august 2005 om indsendelse af sager til Erstatningsnævnet mv., (pkt. 8), er det bl.a. præciseret, at nævnet i sager, hvor der undtagelsesvis kan være behov for yderligere oplysninger, er berettiget til at rette henvendelse til vedkommende politimester (politidirektøren) med henblik på, at der til brug for nævnets behandling af erstatningsspørgsmålet foretages yderligere undersøgelser i sagen, uanset at politiets efterforskning i sagen er afsluttet.

Adgangen for nævnet til i medfør af offererstatningslovens § 14 at kræve, at ansøger giver personligt fremmøde for nævnet, eller at der optages retsligt forhør, har ikke været anvendt i praksis.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

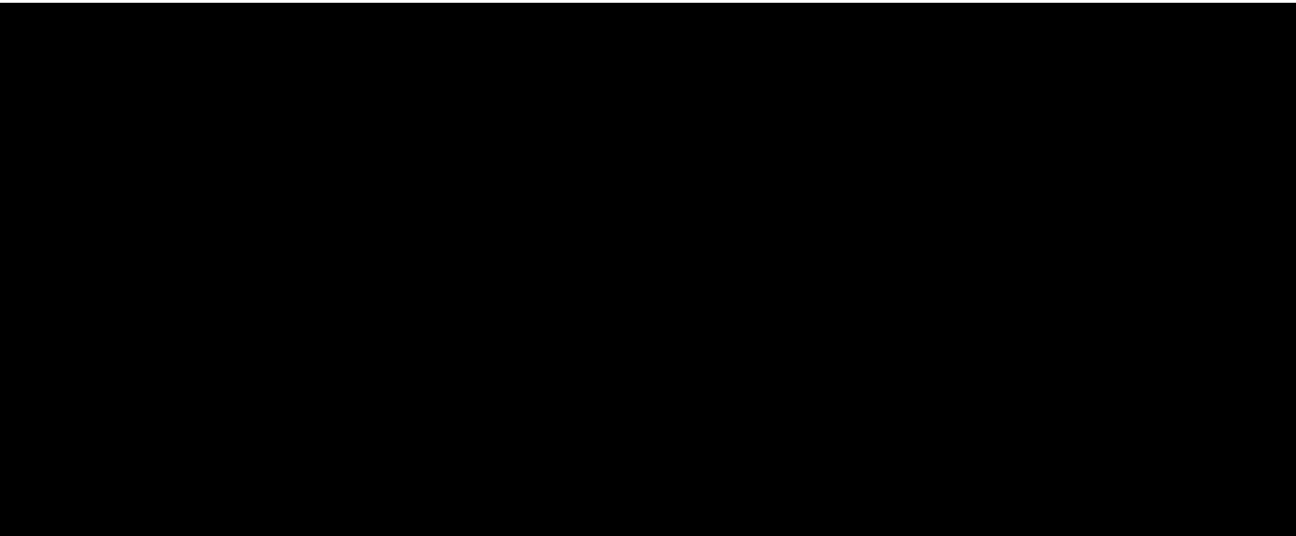
Det er nævnets vurdering, at flertallet af erstatningssager også fremover vil kunne afgøres på grundlag af det skriftlige materiale, der er tilvejebragt gennem politiets efterforskning. Nævnet vil imidlertid i lyset af Ombudsmandens henstilling fremover i hvert enkelt tilfælde konkret vurdere, om sagen er fuldt tilstrækkeligt oplyst gennem politiets dokumenter, eller om der f.eks. er behov for, at nævnet – eller nævnets sekretariat – indhenter og gennemser eventuelt yderligere materiale i form af lydbånd, videobånd eller lignende. Det vil endvidere efter omstændighederne blive overvejet, om nævnet – i medfør af den ovenfor omtalte cirkulæreskrivelse af 26-08-2005 om indsendelse af sager til Erstatningsnævnet mv. – skal bede politiet om at foretage yderligere undersøgelser i sagen.

Nævnet har – bl.a. i forbindelse med nævnets bidrag til Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 168 af 13-01-2006 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del) – tilkendegivet, at nævnet, hvis der rettes henvendelse fra ansøgere herom, er indstillet på at genoptage behandlingen af konkrete erstatningssager, hvor nævnet under henvisning til den nævnte tidligere praksis måtte have undladt at gennemse eventuelle videooptagelser eller lignende, der kunne have haft betydning for nævnets afgørelse af sagen.

7.9 OFFERERSTATNINGSLOVENS § 15, STK. 2, - ADVOKATREPRÆSENTATION OG DÆKNING AF UDGIFTERNE HERTIL

Efter offererstatningslovens § 15, stk. 2, kan nævnet i særlige tilfælde bestemme, at ansøgeren helt eller delvis skal have dækket udgifter, som ansøgeren har afholdt i anledning af sagen, jf. nærmere herom årsberetningen 2004, afsnit 7.7.

Bestemmelsen indebærer, at nævnet undtagelsesvis kan beslutte at tilkende erstatning til ansøger for rimelige og nødvendige advokatudgifter, som den pågældende har haft i forbindelse med sagens behandling i nævnet.

7.10 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 1

7.10.1 Helbredelsesudgifter og "andet tab"

Nævnet kan i medfør af erstatningsansvarslovens § 1 tilkende erstatning for helbredelsesudgifter og "andet tab", såfremt der er tale om udgifter til rimelige og nødvendige foranstaltninger, der har til formål at få skadelidte helbredt, eller som står i forbindelse med skadelidtes helbredelse.

Nævnet kan imidlertid ikke i medfør af bestemmelsen tilkende erstatning for udgifter på privathospital el.lign., som kunne være opnået gratis på offentligt hospital.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

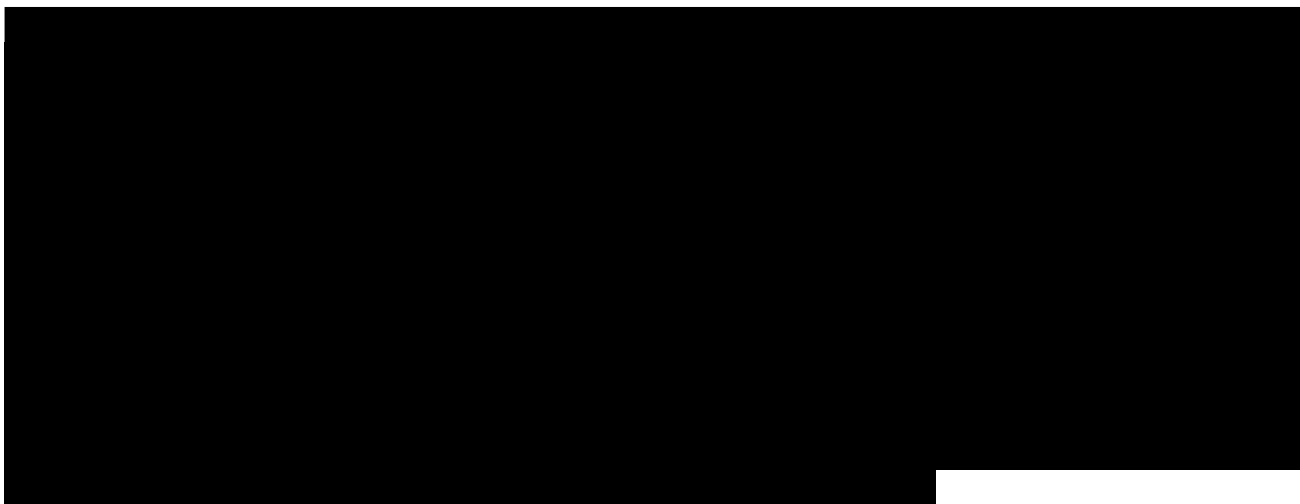
[REDACTED]

7.11 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 5

7.11.1 Erstatning for erhvervsevnetab – varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde

Efter erstatningsansvarslovens § 5, tilkommer der skadelidte erstatning for tab af erhvervsevne, hvis en personskade har medført varig nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde. Ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet tages der hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og genoptræning eller lignende.

7.12 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 7 – FASTSÆTTELSE AF ERHVERVS-EVNETABSERSTATNING

7.12.1 Fastsættelse af årsløn

Efter erstatningsansvarslovens § 6 fastsættes erstatning for tab af erhvervsevne blandt andet på grundlag af ansøgers årsløn. Årslønnen fastsættes i medfør af samme lovs § 7, stk. 1, som ansøgerens samlede erhvervsindtægt i det år, der går forud for datoen for skadens indtræden. Årslønnen opgøres således ikke i kalenderåret, men fra datoen for tilskadekomsten og et år bagud.

Efter erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2, kan årslønnen dog fastsættes skønsmæssigt, når særlige indtægts- eller ansættelsesforhold eller andre særlige forhold har gjort sig gældende.

Som anført i årsberetningen for 2003, afsnit 7.9.1, har nævnet, hvis ansøgeren gennem længere tid kun har haft en vag tilknytning til arbejdsmarkedet, som udgangspunkt anvendt en standardårsløn på 165.000 kr. ved beregningen af erstatning for tab af erhvervsevne. Standardårslønnen kan ikke anvendes, hvis ansøger har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, heller ikke selv om ansøgers faktiske årsløn er lavere end standardårslønnen, jf. nærmere årsberetningen 2004, afsnit 7.11.1.

Nævnet har i ultimo 2005 – navnlig på baggrund af udviklingen i dagpengesatserne – besluttet at forhøje den standardårsløn på 165.000 kr., der som nævnt anvendes ved beregningen af erstatning for erhvervsevnetab i sager, hvor ansøger kun har haft en vag tilknytning til arbejdsmarkedet. Nævnet har således fundet det rimeligt, at standardårslønnen i sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 01-01-2006 eller senere, indtil videre fastsættes til 210.000 kr.

7.13 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 15, STK. 3, – REGULERING AF ERSTATNINGS- OG GODTGØRELSESBELØB

Efter erstatningsansvarslovens § 15, stk. 3, fastsættes erstatning og godtgørelse på grundlag af de beløb, der efter bestemmelsens stk. 1 var gældende på det tidspunkt, hvor erstatningen og godtgørelsen kunne kræves betalt efter § 16, stk. 1.

[REDACTED]

[REDACTED]

7.14 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 16, STK. 2, – FORRENTNING AF GODTGØRELSE OG ERSTATNING

Efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2, forrentes godtgørelse og erstatning fra det tidspunkt, hvor den kan kræves betalt efter bestemmelsens stk. 1 – det vil sige 1 måned efter, at skadevolderen har været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelse af erstatningens størrelse.

[REDACTED]

7.15 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 26, STK. 1 OG 2, - TORTGODTGØRELSE

7.15.1 *Frihedsberøvelser*

Efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred ære eller person, betale den forurettede godtgørelse for tort.

7.15.2 *Æreskrænkelser*

Som det fremgår ovenfor, indeholder erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, endvidere hjemmel til, at der kan tilkendes tortgodtgørelse i anledning af retsstridig krænkelse af en andens ære. Bestemmelsen må imidlertid ses i lyset af offererstatningslovens udgangspunkt om, at der alene kan tilkendes erstatning/godtgørelse i anledning af en straffelovsovertrædelse, der har medført personskade, jf. offererstatningslovens § 1.

7.15.3 Forbrydelser mod kønssædeligheden mv.

Efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2, skal det ved fastsættelsen af tortgodtgørelsen tillægges vægt, at krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret en overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 23 (forbrydelser i familieforhold) eller 24 (forbrydelser mod kønssædeligheden). Bestemmelsen blev indsat i loven ved lov nr. 463 af 7. juni 2001. Lovændringen tog bl.a. sigte på at fordoble det hidtidige godtgørelsesniveau i sædelighedssager, således at udgangspunktet ved udmåling af godtgørelse for tort ved fuldbyrdet voldtægt er 60-70.000 kr. og omkring det halve ved forsøg på voldtægt.

Godtgørelsen i de enkelte sager fastsættes ud fra en vurdering af de konkrete omstændigheder i hvert enkelt tilfælde. Nævnet lægger i den forbindelse blandt andet vægt på karakteren af de seksuelle krænkelser, den anvendte tvang eller vold, varigheden af forbrydelsen, hvor forbrydelsen er sket, om der har medvirket en eller flere gerningsmænd og, hvis der er tale om forsøg, hvor fremskredent forsøget har været.

I andre sædelighedssager end voldtægt og forsøg på voldtægt fastsættes godtgørelsen mere skønsmæssigt, men under hensyn til de samme momenter, der er anført ovenfor.

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[REDACTED]

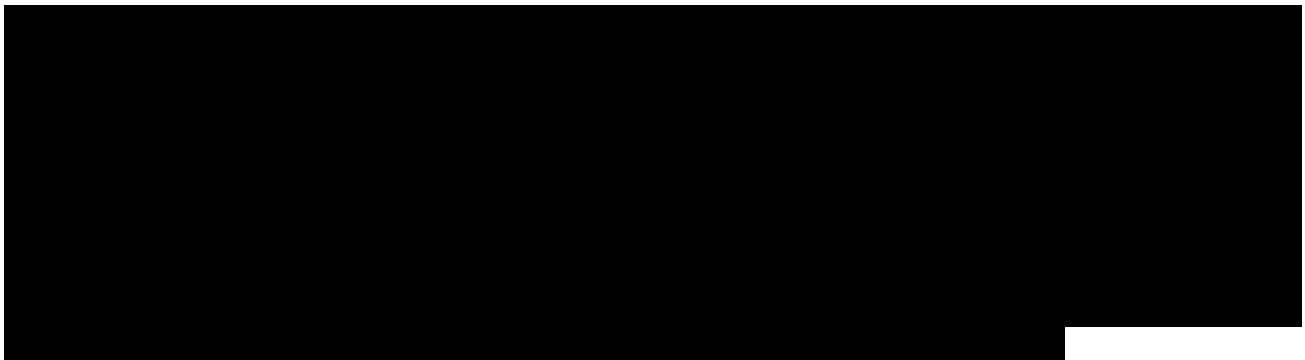
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

7.16 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 26, STK. 3, – KRÆNKELSESgodtgørelse

Bestemmelsen om krænkelsesgodtgørelse findes i erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3. Efter denne bestemmelse skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en anden i tilfælde, hvor der ikke er lidt tort, jf. § 26, stk. 1, dog betale den forurettede en godtgørelse, såfremt krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret et særlig groft angreb mod en andens person eller frihed. Krænkelsesgodtgørelse ydes således i de grænsetilfælde, hvor forbrydelsen ikke direkte har været egnet til at krænke offerets selv- og æresfølelse, og hvor der derfor ikke ydes godtgørelse for tort, men hvor forbrydelsen desuagtet er af en sådan karakter, at den generelt set er egnet til at skabe meget betydelig angst og længerevarende psykiske belastninger for offeret.

Kravet om forholdets grovhed indebærer, at der skal være tale om en forbrydelse, der har medført alvorlig utryghed og angst hos ofret, og som også generelt set er egnet til at skabe betydelig frygt og bekymring. Ved vold er det en forudsætning, at volden er sket under anvendelse af våben, eller at der er tale om vold gennem flere timer. Kravet om forbrydelsens grovhed indebærer endvidere, at forholdet også ved strafudmålingen skal betragtes som værende af grovere karakter. Det er således udgangspunktet, at forbrydelsen skal kunne medføre fængsel omkring 1 år eller derover.

Det vil normalt også være en forudsætning, at volden har medført alvorlige skader.

Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, at niveauet for krænkelsesgodtgørelsens størrelse som udgangspunkt er 10.000 kr.

Der henvises vedrørende bestemmelsen endvidere til omtalen i årsberetningen 1997, afsnit 5.21, der dengang fandtes i erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

7.17 ERSTATNINGSANSVARSLovens § 26 A – GODTGØRELSE TIL EFTERLADTE

Godtgørelse til efterladte ved dødsfald i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a kommer kun på tale ved dødsfald, der er forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed. Bestemmelsen vil derfor typisk finde anvendelse i tilfælde, hvor dødsfaldet er for-

voldt ved overtrædelse af straffelovens § 237 (manddrab), § 246 (grov vold med døden til følge) eller eventuelt § 252 (hensynsløs fareforvoldelse).

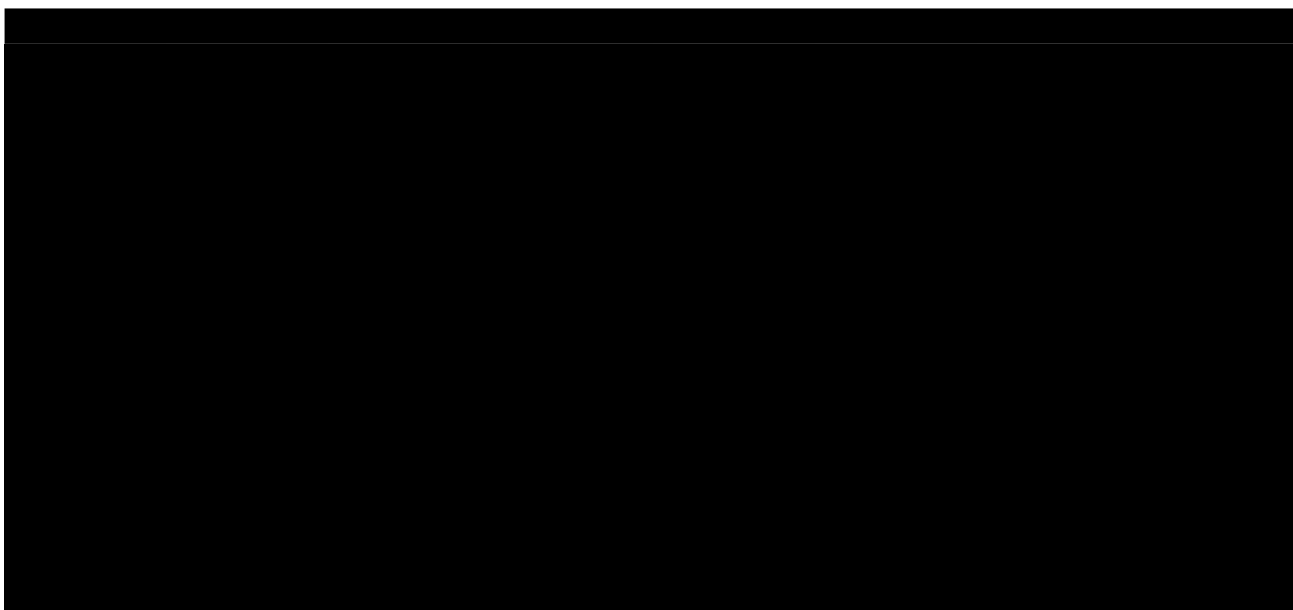
Er dødsfaldet forvoldt ved overtrædelse af straffelovens § 237, er udgangspunktet, at der skal betales godtgørelse. Er døden derimod forvoldt ved overtrædelse af straffelovens § 246 eller § 252, afhænger det af en konkret vurdering af karakteren af tiltaltes handling og den lidelse eller krænkelse, som derved er påført de efterlevende, om der skal betales godtgørelse. Der kan i den forbindelse lægges vægt på, om dødsfaldet er forvoldt på en særlig brutal eller krænkende måde, om afdøde har været udsat for omfattende vold eller seksuelle krænkelser inden døden, eller om døden er forvoldt på en særlig pinefuld måde. Det kan også indgå i vurderingen, hvor "tæt" de efterladte har været på begivenhederne. Har et barn f.eks. været til stede i forbindelse med drabet på en af sine forældre, kan dette i sig selv tale for tilkendelse af godtgørelse.

Udgangspunktet for godtgørelsens størrelse ved forsætligt drab er 100.000 kr. Ved dødsfald som følge af grov uagtsomhed kan godtgørelsen fastsættes til et mindre beløb, idet det dog i lovens forarbejder forudsættes, at der ikke tilkendes helt bagatelagtige beløb.

Godtgørelsen kan udbetales til personer, der stod afdøde særlig nær. Det vil som udgangspunkt sige afdødes efterladte ægtefælle eller samlever, mindreårige børn og, hvis afdøde var mindreårig, afdødes forældre. Ved mindreårige børn vil det som udgangspunkt være uden betydning, om barnet rent faktisk boede sammen med afdøde, og om barnet selv er i stand til at forstå de særlige omstændigheder omkring dødsfaldet, der begrunder godtgørelsen. Hjemmeboende voksne børn vil som udgangspunkt også være omfattet af bestemmelsen.

Der kan udbetales en godtgørelse i den størrelsesorden, der er omtalt ovenfor, til hver af de efterladte, som stod afdøde særlig nær.

Bestemmelsen, der er gældende for skader sket den 23-01-2003 og senere, er nærmere omtalt i årsberetningerne for 2003, afsnit 7.13 og 2004, afsnit 7.14.

[Redacted text block]

[Redacted text block]

København den 4. juni 2006

M. Lerche

Bilag 1

Oversigt over forekomsten af de enkelte straffelovsovertrædelser i 2005

Strfl. §§ 119-121	145
Strfl. § 123	16
Strfl. § 210	7
Strfl. §§ 216-217	110
Strfl. §§ 218-221	16
Strfl. §§ 222-223 a	103
Strfl. § 224	45
Strfl. § 232	100
Strfl. § 237	24
Strfl. § 237, jf. § 21	19
Strfl. § 241	1
Strfl. § 244	1786
Strfl. §§ 245-246	615
Strfl. § 249	5
Strfl. § 252	22
Strfl. §§ 260-261	22
Strfl. § 276, tasketyveri	21
Strfl. § 276, § 291 og § 293	11
Strfl. § 288	298
Strfl. i øvrigt	43
Strfl. kapitel 24 i øvrigt	0
Strfl. kapitel 25 i øvrigt	1
Politivedtægten	7
OEL § 1, stk. 1, 2. pkt.	0
Andet	13
I alt	3430

Bilag 2

Tilkendte erstatninger i 2005 fordelt på erstatningsposter

	Sagsgruppe 10	Sagsgruppe 11	Sagsgruppe 12	Sagsgruppe 13	I alt
Helbredelsesudgifter		547.955	65.765	23.882	637.602
Tandbehandling		1.365.651	24.497		1.390.148
Transport		92.510	13.997	2.995	109.502
Personlige ejendele		531.231	17.410	6.446	555.087
Mistede kontanter		19.984	2.000	2.000	23.984
Tab af skoleår o.l.		925			925
Andet tab	934	435.489	7.294	99.596	543.313
Varige helbredelse- sudg.		81.975			81.975
Tingsskade		11.864			11.864
Tabt arbejdsfortjeneste		7.068.368	168.232	75.430	7.312.030
Svie og smerte	10.440	9.337.218	506.400	208.185	10.062.243
Varigt mén		15.233.752	171.950	346.140	15.751.842
Tab af erhvervsevne		27.954.709	54.000	375.000	28.383.709
Tab af erhvervsevne, EAL § 8		400.260	129.000		529.260
Begravelsesudgifter	72.403				72.403
Tab af forsørger, ægte- fælle	1.024.525	115.113			1.139.638
Tab af forsørger, børn	1.340.296				1.340.296
Overgangsbeløb			35.000		35.000
Tort		540.000	9.911.025	182.104	10.633.129
Krænkelsegodtgørelse		786.333	55.000	40.000	881.333
Efterladtegodtgørelse	985.000	130.000	60.000		1.175.000
Advokatudgifter	27.450	926.300	24.135	26.375	1.004.260
Andre udgifter	934	13.757			14.691
Erstatninger i alt	3.461.982	65.593.394	11.245.705	1.388.153	81.689.234
Erklæringer betalt af nævnet	1.756	1.059.350	60.513	40.342	1.161.960
Lægeerkl. bet. af ansø- ger/advokat		167.573	9.400	3.800	180.773
Tandlægekonsulent		33.332			33.332
Lægekonsulent		24.400			24.400
Gebyr til Arbejdsskade- styrelsen		561.900	25.000	15.000	601.900
Udgifter til sagens behandling i alt	1.756	1.846.555	94.913	59.142	2.002.365
Udbetalt i alt	3.463.738	67.439.949	11.340.618	1.447.295	83.691.599

Sagsgruppe 10: Straffelovsovertrædelser, der har medført døden

Sagsgruppe 11: Voldsforbrydelser og røverier

Sagsgruppe 12: Sædelighedsforbrydelser

Sagsgruppe 13: Andre straffelovsovertrædelser og forbrydelser

Bilag 3

Oversigt over meddelte afslag i 2005

Påtaleopgivelse	121
Frifindende dom	81
Nødværge	3
Ej straffelovsovertrædelse	62
Ej personskade	38
Udland	2
Afslag efter både § 1 og § 6	9
Færdselsuheld	12
Formueskade	1
Tingsskade	22
Egen skyld	9
Forsørgertabserstatning til børn gl. lov	0
Tandskade, henvis til forsikring	9
Skoletandpleje	2
Arbejdsskade ny lov	8
Arbejdsskade gl. lov	0
Varig mén ulykkesforsikring gl. lov	3
Bortfald af ansøgning	41
Tilbagekaldelse af erstatning	9
Politi i tjeneste	19
Indsat i fængsel	2
§ 7 - dækning fra anden side	44
For sen anmeldelse	62
Fastholdelse af afslag	34
Ej medvirket til politiets opklaring	9
Krav frafaldet i retten	33
Erstatning som ved dom	6
Overskridelse af 2 årsfrist	23
Ej medvirket til nævnets oplysning	3
Svie og smerte ej sygemeldt	20
Svie og smerte over maxbeløb	1
Tort	6
Godtgørelse efter § 26,3	4
Andre årsager	81
Afslag på genoptagelse	17
I alt	796